

[Knud Damgaard]

ve en ende. Byggeriet må nu have at vide, hvilke vilkår det skal arbejde under. Derfor anmoder jeg såvel finansministeren som boligministeren om at redegøre for regeringens planer.

Besvarelse

Boligministeren (Bollmann):

Jeg vil gerne som svar på forespørgslen tage udgangspunkt i de generelle konjunkturodsigter og det generelle sigte med regeringens økonomiske politik.

Som man ved, er arbejdsløsheden ikke alene stor i Danmark, men også i de fleste vesteuropæiske lande samt i andre industrialiserede lande i den vestlige verden. Samtidig er sandsynligheden for en snarlig bedring af beskæftigelsessituationen ikke særlig stor. Som det fremgår af OECDs seneste halvårsrapport, er konjunkturodsigterne for de kommende år mørke, og der kan i løbet af første halvår af 1983 ventes en yderligere stigning i arbejdsløsheden.

Med de meget mørke internationale konjunkturodsigter kan det derfor ikke forventes, at vi kan basere os på hjælp udefra til en forbedring af den vanskelige økonomiske situation, i hvert fald ikke foreløbig. Det store danske betalingsbalanceunderskud og det store underskud på statsfinanserne, som begge skyldes, at der ikke i tide er grebet ind over for den økonomiske udvikling, gør, at regeringens muligheder for at føre en ekspansiv, aktivitetsstimulerende finanspolitik vil være begrænset i 1983 og i 1984. Det vil altså sige, at de økonomisk-politiske manøvrer muligheder desværre er særdeles begrænsede.

Det er regeringens hensigt målbevidst at føre en økonomisk politik, der varigt sikrer en generel produktions- og beskæftigelsesfremgang i den private sektor. Det skal sikres dels gennem en fortsættelse af den generelle økonomiske politik, som et flertal her i folketinget lagde rammerne for i efteråret, dels gennem en række konkrete initiativer til fremme af udsatte erhverv, således som man kan se det i regeringens program for investeringsfremme. Men det skal også slås fast, at det ikke er regeringens politik at føre en selektiv erhvervs politik. Hovedbidraget må komme fra den generelle økonomiske politik og en generel forbedring af erhvervsklimaet.

Hvis lønstigningstakten nedbringes, og hvis renteniveauet sænkes, så vil konkurrenceevnen forbedres. Det betyder, at eksporten, herunder også byggeeksporten, og produktionen kan øges, og at arbejdsløsheden efterhånden gradvis vil falde. Endvidere vil forventningerne til den fremtidige inflation formindskes, og det vil i sig selv bidrage til at bringe renten yderligere ned.

Også en reduktion af underskuddet på statsbudgettet og på betalingsbalancen vil være en nødvendig forudsætning for et fortsat rentefald. På længere sigt vil det muliggøre, at renten i Danmark falder mere end i udlandet.

En fastholdelse af denne politik skaber efter regeringens opfattelse den tillid til fremtiden i erhvervslivet, der også er en væsentlig forudsætning for, at virksomhedernes investeringer i nye arbejdspladser og ny teknologi kommer i gang igen. Der er ingen tvivl om, at den produktions- og beskæftigelsesfremgang, en større konkurrenceevne og en lavere rente medfører, vil bidrage væsentlig mere til en stabil og sund udvikling end en kunstigt skabt produktionsfremgang, som vil blive resultatet af et højere offentligt forbrug, der enten måtte finansieres gennem højere skatter eller gennem stor låntagning som følge af et højere statsunderskud.

Inden jeg går over til mere konkret at se på forholdene i bygge- og anlægssektoren, skal jeg pege på, at det er i den generelle økonomisk-politiske sammenhæng, byggeriets situation skal ses. Kun gennem en bedring af den generelle økonomiske tilstand er det muligt at skabe baggrund for en bedre produktions- og beskæftigelsessituation i bygge- og anlægssektoren.

Det er vigtigt at understrege, at lykkes det at bedre den generelle situation, så er det regeringens opfattelse, at det helt af sig selv, så at sige ved markedskræfternes hjælp, vil virke bedrende på forholdene på bygge- og anlægsområdet. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at regeringen gerne ser tingene ske på den måde, men det skal også siges, at vi ikke helt vil afvise at give markedskræfterne et skub, hvis det skulle vise sig nødvendigt og hensigtsmæssigt bl.a. ud fra hensynet til at undgå for stor tilbagegang i enkelte sektorer af hensyn til fremtidens behov og muligheder.